

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 12 MAIG DE 2023 | Número 208

PÀG. 3 | MOVIMENT DE CRISTIANS

Anàlisi de les diferents vessants
de l'acompanyament

PÀG. 7 | JOAN CASAÑAS

'Aquesta foscor en què confio'

PÀG. 15 | PILARÍN BAYÉS

La història de les ermites,
a l'abast de tothom

PÀG. 18 | MARISTES

50 anys donant veu als joves
amb la 'Cançó Resposta'

PÀG. 21 | II SETMANA PER LA PAU

Les religions omplen l'espai públic
de desig de pau

**Alba Romero: "La vida religiosa per a mi
és una opció vàlida com qualsevol altra" | PÀG. 10**

PÒRTIC

S'han qüestionat alguna vegada entrar a la vida religiosa? Si la resposta és no, sabrien dir els motius? Potser alguns motius són fruit de molts prejudicis. Això és el que va viure l'Alba Romero en el seu procés vocacional, uns prejudicis sobre la vida religiosa femenina que van anar caient un a un. Té 30 anys, és metgessa i fa vuit mesos que ha entrat com a postulant al Sagrat Cor de Jesús. Spoiler! S'ha trobat amb unes dones lliures i felices.

SUMARI

3 Actualitat

Cristians de Pobles i Comarques analitzen els diferents vessants de l'acompanyament a la seva Jornada anual

Joves i espiritualitat, en diàleg a Cristianisme i Justícia

Aquesta foscor en què confio', el llibre que compila els escrits, poemes i reflexions del capellà Joan Casañas

Alba Romero: "La vida religiosa per a mi és una opció vàlida com qualsevol altra"

Pilarín Bayés posa la història de les ermites a l'abast de tothom

Els maristes celebren 50 anys donant veu als joves amb la 'Cançó Resposta'

Les religions omplen l'espai públic de desig de pau

24 Panoràmica

Donar suport no soluciona, però ajuda, per Victòria Molins

26 Recull de premsa

27 La setmana a les xarxes

Cristians de Pobles i Comarques analitzen els diferents vessants de l'acompanyament a la seva Jornada anual

'Fer camí junts' és el tema triat per a la 51a Jornada nacional del Moviment de Cristians de Pobles i Comarques de Catalunya que s'ha celebrat aquest diumenge 7 de maig al col·legi Sant Rafael de la Selva del Camp. L'acompanyament i els seus diversos vessants han centrat una jornada que ha aplegat gent de diferents diòcesis i comarques.

Una taula rodona a partir de les experiències d'acompanyament de **Domingo Salvador**, **Teresa Vilà** i l'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, van ser l'epicentre de la trobada. En el seu testimoni, Domingo Salvador ha valorat la importància que, un dia, algú li oferís la possibilitat de conèixer el Moviment i avançar en el seu procés mitjançant un grup on treballés la Revisió de Vida i l'Estudi d'Evangelí. Un grup que, actualment, compta amb una àmplia varietat d'edats, des de la quarantena fins a doblar-la, i procedències culturals, socials i religioses diferents.

La seva experiència defensa que "tota aquesta diversitat, viscuda des del sentit comunitari i des de la confiança, aporta una gran riquesa i creixement per a cadascú". Salvador creu que

la diversitat en el Moviment disposa a compartir vivències molt personals, al respecte per a les aportacions d'altres, al suport mutu encara que no es comparteixen les mateixes visions, a la preocupació i a l'interès dels uns pels altres, a la capacitat de cedir i d'arribar a acords, a la trobada festiva, a la pregària en comú i especialment, "a la vivència compartida de la presència del Crist en eucaristies domèstiques".

Tot això ha estat per a ell, afirma, "un gran canvi que l'ha portat a viure inseparablement fe i vida". Després de relatar una experiència molt personal, ha clos que, sense el seu procés de creixement dins del Moviment, "encara viuria com el fill pròdig, mentre que ara sento l'alegria d'haver tornat a la casa del Pare i de fer-ho acompanyat".

Per part seva, Teresa Vilà ha testimoniats els diferents moments de la seva vida on, d'una manera o altra, s'ha sentit empesa a acompanyar, indicant que el mètode assenyala camí, però no ho és tot, cal constància i procurar que la presència sigui com un agradable perfum. La seva trajectòria en aquest servei va iniciar-la quan s'adonà de la necessitat de crear un grup de pregària i silenci i, en proposar-ho, li suggeriren

que ja podia iniciar-lo ella mateixa. En acceptar i tirar-lo endavant va constatar la solidaritat que generava.

Pel que fa al seu grup del Moviment, en morir el consiliari, Xavier Batiste, la proposen a ella per a aquest acompanyament. A partir d'aquí, veu com creix una confiança amistosa posada en mans de Déu. Ha tancat la seva intervenció amb la darrera responsabilitat rebuda: la d'acompanyar en els exercicis de sant Ignasi, després d'haver fet ella mateixa aquest procés de discerniment sobre la pròpia vida. "L'acte d'acompanyar és el que he fet sempre".

Finalment, l'arquebisbe de Taragona, Joan Planelles, ha assegurat que els cristians "ens hem acompanyat sempre, perquè és essencial en la vida de l'Església, ja que és una família". Planelles ha remarcat que, en els dos testimonis escoltats, "se'n desprèn la força de l'acompanyament que és la porta de la comunitat". Si et sents bé, afirma, si t'acullen bé, si respires estimació, l'entrada a la comunitat "és suau i el goig és més gran". Planelles ha reconegut que "saber acompanyar és un art, i que deixar-se acompanyar és una vivència". Tanmateix, reconeix, "són accions exigents", ja que acompanyar demana

dedicació i preparació i deixar-se acompanyar "requereix estimació per l'altre i humilitat". Planelles ha aclarit que dins de l'acompanyament en els moviments i en l'organització eclesial hi ha diversos graons (no nivells jeràrquics) d'acompanyament i s'ha referit concretament al servei que en diuen consiliari/a, paraula que deriva de consell, és a dir, persona que aconsella i guia espiritualment el grup. "El servei de consiliari no és més elevat, sinó diferent. Ni dirigeix, ni tria el lema de la trobada, ni posa o treu membres", sinó que és algú que aconsella és algú que, des de la preparació pròpia, dels coneixements, del carisma i de la profunda experiència de fe, fa camí. "Fa camí, acompanya i es deixa acompanyar", ha finalitzat.

La jornada també ha comptat amb l'assemblea anual, un debat sobre l'experiència personal i del mateix grup amb relació al tema del curs, i una eucaristia, presidida per l'arquebisbe Planelles, i concelebrada per Carles Catasús, consiliari nacional, i els consiliaris presents i el rector de la Selva, Albert Fortuny. Un cop acabada l'eucaristia va ser traspassat al Penedès el relleu per organitzar la 52a Jornada nacional l'any 2024.

Fotografia: Cristianisme i Justícia.

Joves i espiritualitat, en diàleg a Cristianisme i Justícia

Joves i Espiritualitat és la nova publicació de l'Escola Ignasiana d'Espiritualitat (EIDES) que recull les converses de dotze joves sobre els seus itineraris de fe i d'espiritualitat. Es tracta d'un quadern coordinat per **Glòria Andrés** en què els joves parlen en un clima de confiança i des de l'experiència personal també de com viuen la seva fe en la quotidianitat i el seu entorn proper.

Des de Cristianisme i Justícia expliquen que “no es tracta en absolut d'una radiografia sobre els joves i l'Església”. El llibre és la veu d'uns joves que parlen en primera persona. Tots ells tenen en comú que coneixen l'espiritualitat ignasiana o hi estan vinculats, però no tots són cristians ni creients.

A les converses expressen com l'espiritualitat té a veure amb trobar sentit a tot d'allò que fem i vivim, i amb la possibilitat de prendre decisions des de la profunditat. Es qüestionen si es pot viure una espiritualitat sense ser creient, i reflexionen sobre la connexió entre l'espiritualitat i la fraternitat.

Així, hi ha tota mena de testimonis: “L'espiritualitat la pots viure amb Déu o sense Déu,

perquè no és exclusiva de la religió". Es parla també de l'agnosticisme i com buscar "una certa profunditat en la vida".

Els joves expliquen dificultats que s'han trobat, i que identifiquen amb l'individualisme o la manca d'espais i temps per a un mateix i per a cultivar la interioritat. Reivindiquen la necessitat d'obrir-se als altres i al món, de prendre consciència dels límits, i parlen de la relació de l'espiritualitat amb l'activisme i la implicació social, o amb les experiències de sofriment i de dol viscudes.

Lluny de veure-ho com a problema, celebren la diversitat de l'Església, les diferents maneres de viure i expressar la fe, i també de la necessitat d'acostar-se a Jesús no només d'una manera intel·lectual sinó des del cor i des dels sentits. Valoren la importància de la comunitat i la vivència comunitària de la fe, i ens expliquen què representa viure la fe en un país on la tradició religiosa majoritària és una altra, o en un context secularitzat que qüestiona constantment el fet religiós. Alguns dels testimonis parlen de la vivència de l'espiritualitat compartida amb

una parella que professa una altra religió. O del procés d'allunyar-se de l'Església i de tot el que hi està vinculat i posteriorment, viure experiències que porten a connectar amb la fe, a través d'un procés que porta a passar d'una fe viscuda per l'educació rebuda a una fe triada, de forma autònoma.

CRISTIANISME I JUSTÍCIA | [LLEGIR AL WEB](#)

**Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!**

**Com? Guardeu el número 693 715 339 a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui ALTA i el vostre nom.**

'Aquesta foscor en què confio', el llibre que compila els escrits, poemes i reflexions del capellà Joan Casañas

Aquesta foscor en què confio és el títol del llibre que aglutina els escrits, poemes i reflexions corresponents a la darrera etapa de la vida d'en **Joan Casañas Guri**, mort l'any 2020. Capellà de Sabadell, professor a la Universidad Católica de Valparaíso de Xile, capellà obrer, animador de comunitats cristianes de base, treballador i voluntari d'Agermanament, Càritas, la Lliga dels Drets dels Pobles o Drapaires d'Emaús. Tota una vida al servei de la gent que ara l'editorial Claret publica en format llibre i que **es presentarà a Sabadell**, el 18 de maig a les 19h al Casal Pere Quart.

Una vida, la d'en Joan Casañas, dedicada també a compartir les causes de la justícia, la lli-

bertat, la igualtat allà on era, sempre al costat dels més desafavorits. Casañas era certament el que diríem avui "un activista", però també un "místic", un "contemplatiu", també un teòleg. Feia, i pensava allò que feia; vivia, i reflexionava sobre la vida en tots els seus aspectes. Algunes qüestions les va mantenir obertes sempre: "¿Per què fem el que fem?", "Què ens mou a la vida?", "Per què diem Déu?".

Per això va viure en diàleg amb tothom que estava disposat a prendre's seriosament aquests interrogants, sense defugir-ne les dificultats. El llibre compta amb els seus "Papers sobre Déu", o sobre el Misteri. En ells, Casañas ens força a entomar la qüestió-Déu eixamplant

el nostre horitzó, atenent totes les veus que fan d'allò que ell anomena la "simfonia Déu", una música que mai no es cansava de sentir, i que s'expressa en textos teològics, filosòfics i literaris, però també mitjançant els gestos, les actituds i les respostes davant dels reptes de cada dia, i també davant del clam dels perdors i oprimits de les nostres societats.

Casañas sempre deia que la pregunta pel sentit de la vida no la podem separar de la pregunta bíblica amb què ens interpel·la la mateixa Veu de Déu: "Què has fet amb el teu germà?". En el llibre *Aquesta foscor en què confio*, Casañas no deixa de lligar aquestes dues preguntes, perquè al cap i a la fi no poden tenir respostes independents.

Com a "compilador d'experiències del Misteri" que era, ens parla de persones la vida de les quals posa de manifest que el Misteri de Déu, amb totes les seves foscors i silencis (la Creu en primer lloc...), es viu profundament i esperançadament en l'amor els altres i la lluita contra tota forma d'injustícia.

Un tresor que hom descobrirà en el llibre de Casañas són les seves reflexions breus, com a "vols d'ocell" enlairat a contemplar el món on vivim, o els "pensaments del final de la vida", que anava anotant en una llibreta quan ja estava malalt i no podia escriure textos més llargs. "No sempre la nit és fosca", "No temis els deserts", "Avui, ara, aquesta és la meva fe: no entenc res, però confio en Allò que és i li dic

Amor, "Per a nosaltres, Allò diví és amestat o no és res", "Ha arribat la nit i és meravellosa!".

En efecte, qui vulgui acompanyar Casañas en els textos teològics i poètics reunits a *Aquesta foscor en què confio*, hi trobarà un testimoni que la nit i la foscor amaguen una meravella en la qual podem confiar i esperar.

APRENDRE ÉS UNA FESTA

FANFEST

A TOT RITME!

PRIMÀRIA

BAULA

EL FESTIVAL MÉS COMPLET
EXPERIÈNCIES D'APRENTATGE
PERSONALITZACIÓ AL MÀXIM

BATXILLERAT

Alba Romero: “La vida religiosa per a mi és una opció vàlida com qualsevol altra”

L'Alba Romero fa vuit mesos que ha entrat a viure a la comunitat del Sagrat Cor de Jesús de Bilbao. Hi ha anat **per fer el postulantat**, el temps de coneixença mútua a les congregacions religioses abans de decidir si un fa els vots per ser religiós o religiosa. Té trenta anys i és metge. La seva segona casa era el Casal Llorens de Barcelona. Reconeix que tenia molts prejudicis sobre aquesta opció de vida que ara defensa com una vida que no és gens estreta ni sotmesa.

De família creient i practicant, l'Alba Romero comença el seu camí de fe més personal estudiant ESO i Batxillerat amb els Jesuïtes. Un procés de fe “natural i progressiu”, allunyat de conversions extraordinàries i de moments puntuals, sinó que el descriu com “un anar fent, amb inquietuds, i estirant sempre del fil”. Reconeix que sempre ha tingut inquietuds cap a la justícia social i pel treball amb les persones necessitades, “per pal·liar el patiment”. És per això que creu que va estudiar Medicina, “em cridava la vocació de fons d'estar al costat de la gent que pateix”, explica.

A mesura que va creixent s'implica més fent camps de treball a l'estiu. És allà on veu que la

vida en comunitat és una vida que li agrada. “Vaig veure clar que estar al servei de les persones de les perifèries del nostre món, en tots els sentits, i estar en comunitat, encara que fossin dues setmanes, a mi em cridava”. Al principi costava posar noms al que anava sentint. És el 2014 quan fa una experiència amb els Jesuïtes al Txad, a l'Àfrica, i és un dels seus moments vitals importants. “Allà es va donar una experiència forta de Déu, i amb els altres”.

“AL PRINCIPI TAMPOC LI POSES PARAULES AL QUE SENTIS, INCLÚS HO VIVIA AMB UNA MICA DE VERGONYA, DE SENTIMENT QUE NO PODIA SER”

Però la vida religiosa femenina per a ella era un gran tabú. “Al principi tampoc li poses paraules al que sentis, inclús ho vivia amb una mica de vergonya, de sentiment que no podia ser”. L'Alba imaginava la vida religiosa com una vida “estranya avui dia, jo també tenia els meus prejudicis des de fora”, reconeix. Confessa que, per una banda, veia la vida religiosa amb una radicalitat que la cridava, però, d'altra banda, també

tenia el prejudici de ser “una vida estreta, o que la dona assumia un paper a l'Església de dona sotmesa”. Va anar descobrint persones, “que al final són les que ens fan conèixer i obrir el cor”, diu, i va descobrir que no era una vida així.

ENS CONFESSA QUE LA PARAULA MONJA, TOT EL QUE COMPORTA IMPLÍCITAMENT, “EM COSTA MOLT”. A MESURA QUE VA ANAR CONEIXENT PERSONES DE LA CONGREGACIÓ, PERÒ, VA VEURE QUE EREN DONES LLIURES I FELICES

“En el moment en què faig el discerniment fort el faig una mica en abstracte”, explica. Romero afirma que diverses persones l'han anat acompanyant en el procés, però l'última persona en fer-ho va ser un jesuïta. Amb ell va començar a buscar on podia materialitzar la seva inquietud religiosa. “Calia buscar a on, perquè jesuïta no podia ser!”. L'Alba tenia clar que calia un lloc que tingués espiritualitat ignasiana, que no hi hagués hàbit pel mig, i que fos una vida apostòlica activa i que tingués la pregària com a part

essencial. La casualitat va fer que es retrobés amb una religiosa del Sagrat Cor que havia estat l'acompanyant del seu grup de confirmació. “Com la coneixia, li vaig explicar el meu procés, i ella em va compartir una mica del seu procés i de la seva congregació”. Va ser quan va veure que ella podia encaixar al Sagrat Cor. “El que em compartia em ressonava molt”, argumenta. Això passa el maig del 2021, fa dos anys.

“En el meu propi prejudici també hi havia el paper de la dona dins la vida religiosa, però la persona que jo coneixia era tan lliure que no em quadrava en el prejudici”. Des de la manera de parlar, fins a la manera de vestir, passant per com viu la seva fe i com l'expressa. Un a un els tòpics de l'Alba es van anar desmuntant. “Va ser molt inspirador per a mi veure que existeix un tipus de religiosa així”. Ens confessa que la paraula monja, tot el que comporta implícitament, “em costa molt”. A mesura que va anar coneixent persones de la congregació, però, va veure que eren dones lliures i felices. “Això em va captivar, de vida estreta i de vida sotmesa no tenia res allò! Cadascú aquí pot ser el que és, i si en algun moment no puc ser lliure doncs ja veuré que faig”.

I va arribar el moment d'anunciar al seu entorn l'opció de vida que prenia. "Ho vaig anar comentant progressivament". En general, afirma, les persones ho reben bé, "veuen que et fa feliç i tampoc els hi desquadra". Romero creu que al final el procés vital es traspua, tot i que sap que potser el nom de vida religiosa espanya. "Quan expliques què faràs s'entén perfectament. És una feina pedagògica i has de tenir energia per explicar-ho també, per explicar què és i què no és i desmuntar prejudicis, però amb la gent que estimo val la pena fer-ho i així ho he anat fent", explica.

Entra al postulantat el setembre del 2022. Un temps de coneixement mutu que servirà per decidir si aquesta vida li encaixa i si ella encaixa allà. Es fa a través d'una comunitat concreta, com una més, però sense vots. El procés de postulantat és molt individualitzat en cada cas, però en el Sagrat Cor com el postulantat és internacional aposten últimament perquè sigui un procés de dos anys, "per arrelar-se a la província i generar el vincle".

Va haver d'esperar un any a entrar al postulantat un cop tenia la decisió d'entrar presa. "Jo ja

ho tenia molt decidit, però van ser elles que no tenien pressa". Confessa divertida que sovint es frustrava perquè pensava, "ostres ni que tinguessin molta gent!". "Després entens que si ha de ser serà i que no cal precipitar-se", reconeix.

**"VISC DES D'UN ALTRE NIVELL
AMB ELS ALTRES, I NO ÉS QUE NEGUI
L'AFECTIVITAT NI LA REPRIMEIXI,
SINÓ QUE SIMPLEMENT ESTIC
DISPONIBLE I MÉS OBERTA
A UN ALTRE TIPUS D'AFECTIVITAT"**

L'Alba ha anat a Bilbao, però podria haver anat a altres comunitats. "S'intenta en cada cas que sigui una comunitat activa, mínimament jove, i que sigui una ciutat on pugui estudiar Teologia, malgrat que no és l'objectiu de l'etapa". També es procura que hi hagi grup de joves. Ella participa del grup Magis del Casal Loiola de Bilbao. "L'any vinent pot ser que em quedi aquí, però també podria ser que canviés de comunitat. Mai se sap". Malgrat ser metge i haver acabat l'especialitat de medicina de família, l'Alba ha preferit canviar a Bilbao i està

fent de professora d'una FP i està en un servei d'acompanyament espiritual en un hospital.

"No visc massa una vida d'abans i una d'ara, no trobo a faltar res". Evidentment, la distància amb els amics i família, els vincles, els troba a faltar, "però igual seria si hagués marxat a fer un doctorat a Oviedo, no?". El que sí que ha experimentat és un camí de creixement, i malgrat no fer vots sí que ja viu com si els hagués fet. "Penso que si vius aquesta vida des de la pregària, des de Jesús, des del que t'ha portat aquí, hi haurà dies que evidentment tot es farà una muntanya, però igual que fora d'aquesta vida", explica. Hi ha altres dies, afirma, "la majoria", en què l'opció de vida feta pren un altre sentit. "Visc des d'un altre nivell amb els altres, i no és que negui l'afectivitat ni la reprimeixi, sinó que simplement estic disponible i més oberta a un altre tipus d'afectivitat".

Alba Romero reconeix que quan li vam demanar l'entrevista va pensar que podia ser una bona opció per fer pedagogia. "Crec que a mi en el seu moment m'hauria ajudat llegir una entrevista d'una persona que veig normal i que du una vida normal, que no grinyola i veig que

no és estrany". I ho creu de veritat. Afirmar que no té massa diferència la seva vida ara de la d'una altra que no viu la vida religiosa, "excepte que visc en comunitat i amb aquestes coses al centre i que segurament en uns anys hauré fet uns vots". Creu que és important això i que s'ha de tenir energia per dir-ho, i sobretot per fer presència. "La vida religiosa per a mi és una opció vàlida com qualsevol altra".

SI DESPRÉS D'UN TEMPS NO QUADRA PEL QUE SIGUI, D'UN CANTÓ O UN ALTRE, "AMB LLIBERTAT ES DIU I JA ESTÀ"

Reconeix que internament no se sent tampoc pressionada per fer els vots. "A la congregació

són molt lliures i accepten molt aquest temps com un temps de coneixença mútua". Si després d'un temps no quadra pel que sigui, d'un cantó o un altre, "amb llibertat es diu i ja està". Romero afirma que si arribés el moment de dir que no és el seu lloc, viuria amb algunes contradiccions o tristesa per haver posat tot en un lloc i haver de canviar de rumb, però viuria el fracàs pitjor amb la seva gent que no pas amb les germanes de comunitat, "perquè en això m'he sentit totalment lliure. Miren molt per la persona, ni números ni xifres".

La paraula disponibilitat parla de la seva vocació i creu que aquest tipus de vida li permet estar disponible amb molts sentits. "Sento que el meu amor s'eixampla envers altres persones, malgrat que el meu dia a dia és una mica limitat quant a servei de moment". Li fa feliç sentir que

no és el més important, i que aquesta forma de vida l'ajuda "a disposar-me i construir millor el Regne, a tenir més present l'Evangeli i a Jesús".

I puntualitza. "Això tampoc vol dir que les meves preocupacions no tinguin espai". Cert, explica, que en altres moments de la història de la vida religiosa semblava com si només primés la part espiritual. "Ara també tenim espais per atendre la persona en totes les seves facetes, psicològicament també si cal". Al final, explica, "sento que soc on he de ser, que no és poc! La vida religiosa és una vida humana, hi ha dies que em fa mandra llevar-me i resar també, però hi ha dies que m'hi estaria més estona, però això no em fa ni superior ni inferior a un altre".

La Rebotiga n.85. Vida Religiosa, dones lliures

Comentari de l'actualitat de la setmana amb els redactors i col·laboradors de Catalunya Religió. Comentem el **testimoni** d'**Alba Romero**, postulante del Sagrat Cor de Jesús i altres articles més llegits de la setmana. Tertúlia amb els periodistes **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara**, i **Jordi Llistერი**.

ESCOLTA
EL PODCAST

El pedagog i músic Josep M. Torrents rep la Distinció Ciutadana de l'ajuntament de la Garriga

Josep Maria Torrents i Sauvage, traductor de l'audiència del papa Francesc en català a Catalunya Religió, ha rebut la Distinció Ciutadana de la Garriga. Així **ho va decidir el plenari municipal** del mes d'abril per unanimitat. Torrents rep la Distinció Ciutadana per "la seva tasca com a músic i pedagog, com a director de l'Escola Sant Lluís Gonçaga, co-fundador i director de l'Escolania Parroquial de Sant Esteve de la Garriga, president de la Federació Catalana de Pueri Cantores, i President de la Federació Internacional de Pueri Cantores.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El papa Francesc rep en audiència privada el president de la Diputació de Girona

El papa Francesc va rebre en audiència privada el president de la Diputació de Girona, Miquel Noguer, amb motiu dels 200 anys de la corporació supramunicipal. Noguer hi va anar acompanyat dels vicepresidents Pau Presas i Albert Piñeira, el divendres 5 de maig. El Papa va rebre els tres representants de la Diputació de Girona a la biblioteca privada del Palau Apostòlic i van estar xerrant mitja hora en un ambient distès. En la trobada, Miquel Noguer va detallar la funció de la Diputació de Girona i també la relació que té amb els tres bisbats que hi ha a la demarcació.

ACN | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Pilarín Bayés posa la història de les ermites a l'abast de tothom

“Els llibres de la **Pilarín Bayés** son una eina que ens ha servit a tots per conèixer la història i la cultura del nostre país, hem crescut amb ells”. Amb aquestes paraules, **Carles Bardou**, president de l'Associació dels Amics de l'**Ermita de la Mare de Déu de la Riera de les Borges del Camp**, va presentar el 5 de maig un gran mural exterior dibuixat per la Pilarín que explica la història de l'ermita d'aquesta població del Baix Camp.

Es tracta d'un mural permanent situat a la plaça de l'ermita, fet amb l'estil que caracteritza la dibuixant, i que narra a través dels dibuixos la història del santuari des dels seus inicis, al segle XII, fins a la seva reconstrucció després de la Guerra Civil, el 1954. Tot i que els dibuixos siguin els mateixos que apareixen al llibre la *'Petita Història' de l'Ermita de la Mare de Déu de la Riera*, **publicat fa un any per la mateixa Pilarín** per explicar la història de l'ermita de la Mare de Déu de la Riera, aquesta és la primera vegada que es mostren en gran format en un espai públic. Per aquest motiu, tant la dibuixant com els feligresos de les Borges es van mostrar molt satisfets amb aquesta iniciativa: “Teníem una gran il·lusió de posar el llibre a l'abast de tothom, en un espai públic. És la primera vegada

que ho fem, i si va bé ho continuarem fent en altres ermites”, va explicar la dibuixant.

L'acte va comptar amb la participació del rector de la parròquia de les Borges del Camp, Vicenç Ribas, que va beneir el mural i va agrair a Pilarín la seva presència en una diada molt participativa. Després de la presentació, la mateixa dibuixant va firmar els llibres de tots els feligresos que es van apropar a l'ermita, i va expressar la seva admiració per la història de superació de l'ermita: “Estic molt contenta de poder explicar la història prodigiosa, de voluntat, d'una ermita que té una arquitectura molt interessant i amb una Mare de Déu romànica somrient”.

I és que l'ermita, una joia modernista feta per Francesc Berenguer, deixeble d'Antoni Gaudí, es va destruir per complet durant la Guerra Civil. Va ser gràcies a l'afany del poble, que el 1954 es va poder reconstruir per aconseguir tenir l'ermita que llueix actualment i que acull cada any la festa major, catalogada d'interès nacional i recollida també al llibre i al nou mural de la Pilarín Bayés.

Una iniciativa amb continuïtat

La inauguració d'aquest mural és la culminació d'un procés que ha durat més d'un any, des de la publicació del llibre el 2022: “La Pilarín no va poder venir l'any passat, i fa un parell de mesos, quan va anar a Reus a una firma de llibres, la vam anar a veure i li vam proposar que vingüés a veure l'ermita”, explica Bardou. A partir d'aquest moment van començar les converses per passar les petites històries a gran format, i després d'una reunió, es va tirar endavant el projecte: “Vam pensar que seria molt interessant que els dibuixos es poguessin veure a la plaça de l'ermita, per crear un espai on les famílies puguin anar-hi i els més petits vegin la història de l'ermita, al lloc on tot va començar”, manifesta el president de l'Associació. Aquest és precisament l'objectiu del llibre i ara del mural, enfocat principalment a les famílies, perquè de la mateixa manera que en el passat els dibuixos de la Pilarín han ajudat a tothom a conèixer la història i la cultura de Catalunya, ara també es puguin traslladar totes els coneixements i la història de les ermites com la de les Borges als més joves.

La dibuixant, que el 3 de maig va anar a Sant Julià de Lòria per presentar el llibre *Petita història del Canòlich*, publicat en motiu del 800 aniversari de la trobada de la Mare de Déu del Canòlich, va manifestar el desig de poder continuar amb aquesta iniciativa en altres ermites de Catalunya: “els hi proposarem de fer els murals a l'aire lliure també, perquè tothom pugui veure la història de d'aquesta Mare de Déu”.

El RACC i el Servei Català de Trànsit convoquen el Concurs Joves i Mobilitat, que arriba a la 16a edició

Sota l'objectiu de promoure actituds i valors de mobilitat segura, sostenible i responsable entre els adolescents de Catalunya; el RACC, amb la col·laboració del Servei Català de Trànsit, convoca la 16a edició del concurs educatiu 'Joves i Mobilitat'.

La temàtica d'aquesta edició, 'Les bicicletes, els joves i les noves mobilitats', té l'objectiu de posar en valor el fet d'anar en bicicleta i la seva projecció com a mitjà de transport sostenible i saludable. L'ús de la bicicleta ha augmentat exponencialment en els darrers anys, però encara no és un mitjà massiu i cal integrar-lo amb seguretat per al conjunt dels usuaris. Per això, l'objectiu del concurs és impulsar els joves perquè reflexionin sobre la millor manera de fer un lloc a la bicicleta en la mobilitat quotidiana.

El concurs està adreçat a alumnes de Secundària, Batxillerat i Cicles Formatius de Grau Mitjà d'entre 12 i 18 anys, així com nois i noies d'aquesta edat que siguin membres de casals de joves o centres de lleure catalans, així com alumnes d'itineraris formatius específics (IFE). Els participants poden presentar els seus treballs a les categories d'anunci gràfic, vídeo per a Instagram i projecte de millora de la seguretat viària.

A més, la 16a edició del concurs premiarà, per tercer any consecutiu, el Millor Projecte Educatiu en Mobilitat Segura en reconeixement de les activitats que realitzen els centres regularment durant el curs (setmana de la mobilitat, campanyes de seguretat o d'ús de les bicicletes, xerrades divulgatives de mossos o policies locals, treballs de síntesi, treballs de recerca, senyalització viària al centre, etc.).

Per presentar els treballs, l'alumnat ha de comptar amb la col·laboració d'un tutor o tutora dels seus centres educatius o de lleure. Els treballs, que es poden entregar de forma individual o en grups de fins a 4 components, han de presentar-se al web www.jovesimobilitat.cat abans del 16 d'abril de 2023. En aquesta pàgina, els professors i educadors trobaran recursos informatius i diverses propostes didàctiques sobre mobilitat, seguretat viària i convivència.

El concurs Joves i Mobilitat, que compta també amb la col·laboració del Departament d'Educació de la Generalitat i amb diferents patrocinadors, ha registrat durant la seva trajectòria una participació de prop de 22.000 adolescents de tota Catalunya que han donat la seva visió sobre

la mobilitat en gairebé 14.000 treballs relacionats amb la temàtica que han de treballar.

El concurs Joves i Mobilitat és un projecte educatiu que va néixer el 2008 per ajudar els estudiants d'entre 12 i 18 anys de Catalunya a reflexionar sobre la responsabilitat i els riscos que implica la conducció d'un vehicle. La profunda transformació de la societat en els últims anys i les implicacions que se'n deriven en termes de seguretat viària, necessitats quotidianes de desplaçaments i protecció de l'entorn han fet evolucionar el concurs cap a una visió molt més completa i transversal del que significa avui la mobilitat. | **AMB EL SUPORT DEL RACC**

Celebració del 50è aniversari de Cançó Resposta a Lleida | Maristes.

Els maristes celebren 50 anys donant veu als joves amb la 'Cançó Resposta'

“La música possibilita connectar amb els infants i joves i, a través seu, donar respostes a les seves necessitats”. Per als maristes, la cançó ha estat sempre una eina perfecta per reflexionar i aprofundir en la realitat social dels alumnes. Un exemple d'això és el Festival Cançó Resposta que enguany ha celebrat la seva cinquantesima edició a Lleida. La proposta dels maristes pretén que els infants i joves busquin, a través de la música, respostes positives per als problemes del món d'avui. “Els infants són subjectes de drets i tenen molt a dir sobre ells mateixos”, diu **Miquel Cubeles**, un dels germans maristes que va estar implicat en l'inici d'aquest projecte. “Necessitem la seva veu”, diu.

Cançó Resposta és un festival que neix els anys 70 a les escoles maristes de Catalunya. Al llarg dels anys ha anat canviant el seu format i el que abans era un concurs entre totes les escoles de la xarxa marista ara és un festival independent que celebren totes les escoles maristes. Una de les persones que coneix de prop aquesta evolució és el germà Miquel Cubeles.

Per a ell, el festival ha estat sempre una manera de donar resposta “amb valors positius” des

de la proposta educativa marista. “Els infants i joves sempre han tingut molt a dir encara que moltes vegades els adults no els hem escoltat”, diu. Per això, tradicionalment, el festival proposava un tema per reflexionar, aprofundir i cantar i interpretar. Els alumnes creaven una lletra i s’endinsaven en un procés creatiu. “Es tractava de respondre a inquietuds pastorals, socials i educatives del moment”, explica Cubeles.

Cançó Resposta també ha estat sempre un format bo per transmetre l’espiritualitat entre els joves. El missatge basat en l’Evangeli sempre ha estat molt present al festival. I és que la música, subratlla el germà marista, “pot ser un bon mitjà per trobar-nos amb nosaltres mateixos i amb el transcendent”. Assegura que a través de la cançó “podem arribar a sintonitzar amb Déu i amb el missatge que Jesús de Natzaret proposa”.

Tot plegat lliga amb el carisma de la congregació. “Els maristes vam estar fundats per estar al costat dels infants i dels joves i respondre a les seves necessitats i inquietuds”, explica Cubeles. Per aquest motiu, la música ha anat acompanyat dels maristes des de fa molts anys. Més enllà del festival, destaca Cubeles, la música està molt present a les aules, al currículum i

entorn de la vida escolar marista, ja en temps del seu fundador, **Marcel·lí Champagnat**.

Un projecte transversal amb les entitats socials

L’exemple d’aquest festival i de l’evolució al llarg dels anys el trobem a Lleida, a l’escola Maristes Montserrat. Recentment, han celebrat la 50a edició i ho han fet centrant-se en la tasca social de les diferents associacions i entitats de la ciutat. Durant el primer trimestre, els alumnes de cinquè i sisè de l’escola marista de Lleida van visitar entitats com la Creu Roja, Troballes, Llars del Seminari o el Banc d’Aliments. A partir de la informació recollida dels seus voluntaris, l’alumnat va començar un procés de redacció i creació de lletres amb l’objectiu de transmetre el missatge d’aquestes entitats. Durant el segon trimestre s’ha treballat en la posada en escena, la coreografia, els decorats i el producte final.

Les cançons interpretades han estat temes folks icònics en la seva època que els infants han versionat amb les seves lletres. A Lleida, a més dels professors, també s’han sumat al projecte les famílies i el personal de l’escola. Els inicis de Cançó Resposta van estar molt lligats a l’equip de Pastoral Juvenil Provincial dels maristes.

Aquest equip proposava un tema i cada col·legi organitzava el seu propi festival impulsat per l’equip de pastoral col·legial. “Tothom s’hi implicava”, explica Cubeles. I durant un trimestre, el festival “es convertia en una manera de viure l’escola”. “Sobre el seu futur Miquel Cubeles no té cap dubte que el festival continuarà molts anys més. “L’organització pot costar una mica i ens podem desanimar per la feina que suposa”, diu. Cubeles parla de les xarxes socials i els mitjans tècnics que són eines que poden ajudar a actualitzar el format. Per a ell, però, és molt important no oblidar el missatge: “La resposta en positiu”.

Amb tot, la societat canvia, “però la passió per la música, la voluntat d’expressar-se per aquest mitjà, la creativitat i la necessitat de donar missatges positius hi és”. “És d’admirar que molts centres continuïn organitzant el festival amb models diferents”, assegura Cubeles. Remarca que, després de 50 anys, l’objectiu no és el festival. “El més important és que els educadors i educadores maristes creiem en els infants i joves, trobem maneres creatives i engrescadores per estar al seu costat i afavorir que puguin expressar-se”, conclou.

El caputxí Valentí Serra presenta un llibre sobre fra Joaquim Maria de Llavaneres

L'església parroquial de Sant Andreu de Llavaneres va acollir dissabte passat la presentació del nou llibre del caputxí **Valentí Serra** que també ha editat **Joan Devesa**. Un llibre sobre el religiós llavanerenc **Joaquim Vives i Tutó**, conegut amb el seu nom de caputxí fra Joaquim Maria de Llavaneres, i que es publica amb motiu del centenari de la seva mort. *La volta al món del caputxí Joaquim M. de Llavaneres (1852 - 1923)* parla dels principals llocs de la irradiació pastoral i la projecció internacional que va assolir fra Joaquim Maria.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El Centre Sant Jaume celebra 25 anys de compromís amb les famílies de Badalona

L'Escola Jesuïtes Sarrià - Sant Ignasi va acollir la celebració dels 25 anys del Centre Sant Jaume. Més de 200 persones s'han trobat per celebrar el compromís amb les famílies de Badalona de l'entitat de la Fundació Carles Blanch. L'acte, celebrat el 27 d'abril, va comptar amb l'assistència de voluntaris, membres del patronat, equip professional, infants, joves i famílies dels diferents projectes i etapes del Centre Sant Jaume. Al Saló d'actes dels Jesuïtes de Sarrià es van recordar els orígens de l'entitat, l'any 1997, de la mà d'un dels principals impulsors de la fundació: el pare **Francesc Xicoy**.

JESUÏTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El bisbe d'Urgell assisteix a la coronació del rei del Regne Unit, Carles III

L'arquebisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, **Joan-Enric Vives**, va assistir el dissabte 6 de maig a l'acte solemne de coronació del rei d'Anglaterra, Escòcia, Gal·les, Irlanda del Nord, Cap de la Commonwealth i Defensor de la fe, **Carles III**. Anava acompanyat de l'ambaixador del Principat d'Andorra al Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord i a la República d'Irlanda, Sr. Carles Jordana. A la recepció del dia anterior va poder manifestar a SS.MM. Carles III i Camil·la la felicitació del poble andorrà i els millors desigs de pau i benedicció per al seu regnat.

BISBAT D'URGELL | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

II Setmana per la Pau - Arcadi Oliveres

Les religions omplen l'espai públic de desig de pau

Unes notes de piano fan emmudir la plaça de Sant Jaume de Barcelona davant de centenars de persones i nombroses turistes. Algunes persones aixequen cartells de 'silenci' al voltant d'unes cinc-cents cadires disposades en cercle, i la veu de la periodista **Mireia Prats** s'escolta amb claredat. "Avui la meditació, la paraula, i la música s'uneixen al bell mig de la ciutat de Barcelona per desitjar pau i esperança". S'inicia així l'acte 'La Pau del Cor', organitzat per Justícia i Pau en el marc de la **2a Setmana per la Pau** - **Arcadi Oliveres**.

Un espai de trobada, obert a la participació de tota la ciutadania, de manera pacífica i transformadora, que aquest dimecres al vespre ha unit nombroses religions i espiritualitats "per omplir l'espai públic de desig de pau".

Un pensament que s'ha expressat a través de la lectura d'altres textos religiosos i d'entitats civils que treballen per la pau. Els han recitat representants del Budisme, de l'Església Ortodoxa apostòlica antioquena d'Espanya, de l'Hinduïsmo-vaishnava, de l'Islam, de l'Església Cristiana Evangèlica de Gràcia, del Centre Cultural Islàmic Camí de la Pau, de Brahma Kuma-

ris, de l'Església Ortodoxa del Patriarcat Serbi, de l'Església luterana alemanya a Barcelona, de la Fe Bahà'í, l'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies, de la Sinagoga Bet Shalom.

També s'han llegit textos de Fundipau, dels maçons, l'Església de la Cienciologia, la Federació de Famílies per la Unificació i la Pau Mundial, de Sukyo Mahikari, i de la Federació Catalana de Voluntariat Social, de la GOAC, de l'ACO, de l'Institut Català Internacional per la Pau, i de La Fede.cat. S'ha comptat també amb peces musicals d'Albert Oliveres, cant en hebreu de la comunitat de Bet Shalom, i una mostra de dansa sufí de l'Associació cultural Ponterapia.

Celebrat en el marc de la segona Setmana per la Pau, aquest ha estat l'esdeveniment de caràcter específicament religiós i espiritual. Des del 4 de maig, i fins a l'11 de maig, diferents activitats en diferents indrets de la ciutat han treballat al voltant del valor de l'esperança com a eix de treball de la Setmana per la Pau - Arcadi Oliveres.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions preferents per a la seva institució i les que en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions personalitzats per tirar endavant els seus projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu costat per ajudar-lo en el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell

Donar suport no soluciona, però ajuda

VICTÒRIA MOLINS GOMILA
A LA MÍSTICA DEL CARRER

La Taula de fraternitat és un lloc de trobada molt més que una “solució” benèfica. El dinar no se'l pot negar a ningú, i en temps de dificultat és la necessitat més bàsica. Però a l'Hospital de Campanya de Santa Anna ho tenim molt clar: és un primer pas indispensable, com ho és sempre l'actuació d'un hospital de campanya on es donen els “primers auxilis”.

Ahir quan anava donant voltes per les taules per veure qui estava més sol i seure'm amb ell a parlar, em crida un noi que ja fa dies el vaig conèixer, em va explicar la seva història i l'he acompanyat durant uns mesos. El seu somriu-

re d'orella a orella ja m'estava indicant que es tractava d'una bona notícia. Em vaig acostar i vaig seure al seu costat, lloc que, en aquell moment, encara estava buit.

El meu amic feia uns mesos que havia perdut l'últim treball, després de sortir de casa seva i de cercar “la vida” pel seu compte, malgrat els consells dels seus pares. Però, qui pot judicar les conductes familiars des de fora? Jo no m'atreveixo. L'únic que vaig veure quan el vaig conèixer i em va explicar la seva història, va ser un jove necessitat de suport. I això era l'única cosa que li podíem oferir.

Per sortir del “carrer” i de l’angoixant vida de “sense sostre”, necessitava un treball. Però malgrat que semblava una paradoxa, per sortir-ne es necessitava tenir un habitatge. Jo l’havia dit que era difícil trobar treball aquí, a Barcelona. Potser en l’“Espanya buidada” trobaria alguna cosa. Des d’aquell moment anava a centres cívic on poder fer servir internet, a cercar treball en diferents llocs.

Va ser així com amb uns “feriants” que actuaven una setmana a Barcelona, va poder aconseguir el seu primer treball. Malgrat que no l’havia fet sortir del carrer, li havia obert una escletxa per sortir-se’n.

Ara, els mateixos amos li oferien un treball i un habitatge amb ells. Havia de sortir de Barcelona, però tant se li donava. Almenys tenia un treball per començar.

Després d’una abraçada ben forta, molt agraït, ens vam acomiadar, recomanant-lo jo que m’envies missatges des d’on estigués per dir-

me com va tot. I en veure’l tan agraït, li vaig dir que jo no havia fet res, que havia estat ell qui ho havia trobat. Aleshores les seves paraules em van donar una espurna d’esperança que vull transmetre a tots els qui estem al costat dels sense sostre: “No m’has solucionat la vida, però l’has acompanyada perquè jo la pugués solucionar. En la soledat terrible dels sense sostre tot és més difícil”.

L'Arquebisbat activa la restauració del campanar de Valls, que ha complert 125 anys

DL, 08/05/2023 | DIARI DE TARRAGONA

Veus i l'Escolania de Montserrat s'uneixen en un concert per la pau

DL, 08/05/2023 | EL 9 NOU

L'arquebisbe de Barcelona demana ajuda a sant Isidre perquè acabi amb la sequera

DT, 09/05/2023 | EL PAÍS

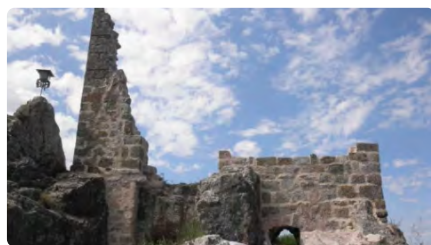
La comissió vaticana antiabusos crea un fons d'ajuda a les víctimes de capellans als països pobres"

DT, 09/05/2023 | EL PAÍS

El Museu del Monestir de Sant Cugat celebra 20 anys

DC, 10/05/2023 | LA CIUTAT

S'estudiarà i es consolidarà l'església vella de Sant Salvador de Prenafeta

DJ, 11/05/2023 | TARRAGONA DIGITAL

Els Pastorets de l'Escola Pia de Balaguer, premi Sant Josep de Calassanç

DV, 12/05/2023 | NACIÓ DIGITAL

Lucía Caram organitza una pregària per la pau a Ucraïna a Manresa

DV, 12/05/2023 | REGIÓ 7

La Sagrada Família
@sagradafamilia

Nous hostes a la Sagrada Família a punt per volar!
Aquest dissabte s'ha fet l'anellament dels tres petits falcons que van néixer el passat 12 d'abril.
Des del 2005 es crien falcons a la Sagrada Família!
FOTOS d'Eduard Durany, biòleg, membre de @galanthusnatura

12:31 · 09 may. 23 · 4.325 Visualitzacions

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Vols conèixer les claus del projecte TUto+ de l'escola @FEDACSalt? Ha estat guardonat en els #PremiosE23 com a millor projecte per a la personalització de l'aprenentatge.

Te'l presentem! 🍀🍀

#avuxdamà #innovacióeducativa
#escolesFEDAC @PremiosE

Traducir Tweet

escoles.fedac.cat
FEDAC Salt, guanyadora a Màlaga dels Premis de Innovació Educativa - FEDAC

20:01 · 10 may. 23 · 316 Visualitzacions

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

#estiuVedruna Joves de les nostres escoles: voleu fer un voluntariat a la Llar juvenil Vedruna de Vic? # Inscipcions fins el 26 de maig! #escolacompromesa pastoral.vedrunacatalunya.cat/jovic-experien...

Traducir Tweet

24 reproduccions

10:01 · 12 may. 23 · 56 Visualitzacions

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Respecte cap als altres, cap a la diversitat, saber demanar perdó, gaudir de l'aprenentatge... són alguns dels valors que es transmeten a Maristes.

I tu, quins valors vols per als teus fills?

#ExperiènciesExcepcionals
#Maristes

Traducir Tweet

15 reproduccions

10:24 · 12 may. 23 · 41 Visualitzacions

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

XVII Curs de Formació Interreligiosa — «Sufisme, l'alquímia del cor» - El terme alquímia s'adapta molt bé al sufisme,...

Traducir Tweet

12:40 · 08 may. 23 · 554 Visualitzacions

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

Es clou el #FòrumPereTarrés d'avui. Un interessant debat que ens ha d'ajudar a trobar i aplicar estratègies de prevenció del suïcidi juvenil. Gràcies als ponents i a totes les persones assistents!

Traducir Tweet

16:28 · 10 may. 23 · 140 Visualitzacions

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

Participem en les III Jornades Gatzara, organitzades per @fundaciobayt, amb el propòsit de sensibilitzar i valorar el llegat #àrab a la cultura #catalana. Hem moderat "Islam i Cristianisme: El #silenci com a pràctica espiritual compartida", amb @mireiapoch i Halil Bàrcena.

Traducir Tweet

Valentí Laferrera y 2 más

16:56 · 10 may. 23 · 368 Visualitzacions

Solidaritat Sant Joan de Déu
@solidaritatSJD

El #FestivalSacseg busca sacsejar la societat per reflexionar sobre temes com la vulnerabilitat i l'exclusió social amb el teatre, concerts, exposicions i moltes altres coses! Participa-hi!

14/5 d'11.30h a 17h
La Model
Tiquets dinar: bit.ly/412ZVxx

Traducir Tweet

uTOpia barcelona y 6 más

11:01 · 10 may. 23 · 308 Visualitzacions

Libreria Claret
@LibreriaClaret

El mes de maig és el mes de la Mare de Déu. És el moment de l'any en que l'leom d'una manera especial a la Mare de Déu. Descobreix:

Maria. Trenta-un santuaris mtr.cool/rdyoolvnsa
365 dies amb Maria mtr.cool/fwqpgvcana

@angeldelaweb

Traducir Tweet

20:01 · 10 may. 23 · 39 Visualitzacions

BCN Justícia Global
@BCNJustGlobal

Gràcies @JusticiaIPau @afarsreligiosos @AUDIR per haver fet possible un cop més a #Barcelona 'La pau del cor'. Ha estat un goig participar en aquest espai comunitari de silenci, meditació i vetlla per la pau en la #SetxPau- Arcadi Oliveres.

Traducir Tweet

338 reproduccions

21:17 · 10 may. 23 · 815 Visualitzacions

IQS
@IQSbarcelona

Avui a IQS hem acollit la Jornada anual de l'Agenda 2030 de la @uramonllull.

Pau i justícia. Cap a societats més justes, pacífiques i inclusives: els joves i l'ODS 16.

Gràcies a tots per venir!

Traducir Tweet

11:48 · 12 may. 23 · 68 Visualitzacions

Escola Pia Catalunya
@escolapiacat

Durant la #35Jornadaescolapiat també s'han donat a conèixer les persones premiades d'aquest any amb el premi Sant Josep de Calassanç, Premi als pastorets d'@escolapiablg a la subseu @CaminsFundacio d'Igualada i a les responsables de l'equip d'Educat. Enhorabona als premiats!!!

Traducir Tweet

12:29 · 06 may. 23 · 563 Visualitzacions

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Glòria Barrete Vélez. **Redacció:** Roger Vilaclara, Anna Guimerà, Aina Argueta i Jordi Llisteri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Laura Mor, Anna Robert, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona.

Telèfon: 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Víctor Cullell, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, M. Mercè Sardà, Noemí Ubach i Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

